

Neděle 16. po sv. Trojici

Am1,3-15

15.9.2024

Pozdrav:

Pomoc naše a počátek náš jest ve jménu Hospodina,
kterýž učinil nebe i zemi, kterýž jest věrný ve svém věčném milosrdenství
a díla rukou svých nikdy neopouští.

Introit:

Izrael zapomněl na svého Učinitele a nastavěl chrámů,
Juda postavil mnoho opevněných měst.
Ale já pošlu na jeho města oheň a ten pozře jejich paláce.

Píseň: 2

Čtení: Zj5,5-10

Píseň: 260

Kázání: Am1,3-15

Sedm národů, sedm zemí obklopujících Izrael. Sedm provinění, sedm výroků plných varování. Osmý výrok patří samotnému Izraeli.

Ámos není jen poslán, aby napomínal Izrael a Judu. Ámos je poslán, aby mluvil i o proviněních, nešlechetnostech národů kolem Izraele. Možná bychom řekli: tyto národy nevěří v Hospodina, tak proč Ámos ústy Hospodina tolik horlí?

Jako refrén sedmkrát slyšíme: *pro trojí zločin (kraličtí nešlechetnost) města či země ba pro čtvrtý, toto neodvolám (kraličtí neodpustím)*. Můžeme se ptát, kolik těch nešlechetností vlastně bylo? Jen tak málo? Kdo zná biblické počítání, tak dospěje k číslu sedm, když sečte tři a čtyři. Tedy plnost, tak akorát, dalo by se i říci: už toho bylo dost.

A můžeme se ptát: Kdy končí Boží trpělivost s člověkem? Kolik nešlechetností musí člověk učinit, aby Hospodin neodpustil? Nestačily by tři nešlechetnosti, aby Hospodin již zasáhl svým soudem? I u nás se snaží prosadit pravidlo třikrát a dost. To musíme čekat, až míra nešlechetnosti dospěje k určité hranici? Musíme čekat až do doby, kdy se protrhnou všechny hráze udržitelnosti? Kolik ještě nešlechetností se musí stát, aby Bůh svým soudem zasáhl?

Tak jako zjevení Jana není strašením, ale povzbuzením, tak i já v těchto kapitolách slyším jistou jiskřičku naděje.

V jakém poločase nešlechtností byl Damašek představující Babylón, Gáza – tedy pelištejská města, Týr bohatý fénický přístav, Edóm, Amón, Moáb. V jakém poločase jsme my? Má Damašek, Gáza, Týr, Edón, Amón, Moáb, Juda, či Izrael za sebou trojí nešlechtnost, nebo pomyslná míra se přehoupla přes mírou s označením *čtvrtý*?

A opět musím říct: nevím. Co s jistotou mohu konstatovat je: nejde ani tak o činění *nešlechtností*. Jde o její důsledky. Lidé pobiti *železnými smykami*, dalo by se říci cepy a palcáty, lidé *přestěhovaní a vysídlené obyvatelstvo*, porušení dohod a smluv, tedy *nepamatování na bratrskou smlouvu*. Další z nešlechtností, která působí bolest je *žít v sobě neustále hněv*, který přináší nakonec genocidu za účelem získání území (v. 13).

A nejsme již v polovině osmého století před Kristem, a jsme již v současnosti, v našem světě. I dnes se dějí takové hrůzné nešlechtnosti i dnes nám je zatěžko o takových věcech slýchat.

Zacpeme si uši? Nebudeme číst takové zprávy? Budeme vyděšení až k smrti? Ano, to všechno někdy děláme. Jsme slabí a křehcí?

Slabí a křehcí byli ve všech dobách lidé, kteří se nešlechtnostmi neřídili. Slabí a křehcí jsme i my, kteří nevíme, jak se ve spleti všech zpráv, obav a hrůz vyznat.

Ámos upozorňuje a volá: Judo, Izraeli ještě je čas. Nežij tak jak ostatní národy. Nespoléhej na své nešlechtnosti. Ty budou odsouzeni soudem. Věčně se nebudou dít. Budou svrženi ti, kdo takové věci páchají. Budou sesazeni ti, kteří v srdcích chovají hněv, připravují a páchají genocidu, zbavují lidi domova, zabírají bezdůvodně území a lidi v něm hubí.

Možná, že to již několikrát v dějinách proběhlo. Nešlechtnost trojí ba i čtvrtá se rozhodla. Zlo, které lidé napáchali, nešlo hned tak zastavit, protože přeteklo. Již v lidských silách nebylo možno bez moci násilí jej zdolat.

Vím, že někdy šlechtnost zvítězila jen nakrátko, než se vynořil další Moáb, či Amón nebo Edóm a další, kteří páchají ničemností a nešlechtností.

Věřím, že nás svět není ani v poločase, ani na konci soudu a hněvu Hospodina, Boha nebes a země. Věřím, že mocí a zbraněmi toho zlého nejde zvítězit. Věřím, že soud nad nešlechtnostmi světa byl vykonán s konečnou platností.

Zdalo by se, že Bůh porušil své slovo a těm nešlechtníkům odpustil, když obětoval svého Syna. Možná nakonec, tak jako tomu lotrovi po pravici, odpustil a přijal jej do svého království.

Ještě jednu skutečnost by si měli uvědomit ti z Gázy, Týru, Edónu, Amónu, Moábu, Judy, Izraele, všichni lotři po pravici, či vlastně i my: nešlechtnosti naše, provinění i hříchy se nerozplynuly. Jsou zde, ještě neustále nás děsí. Brutalita nešlechtností, viny a hříchu se vyřádila na Ježíši Kristu, který vzal soud a trest na vlastní tělo. Tak hrozná je cena nešlechtnosti, nepravosti a hříchu.

Pane, děkujeme ti z celého srdce, že jsi vše, co je při nás zlé, odnesl ve své oběti na kříži. Pane, děkujeme ti z celého srdce, že smíme vědět o velké lásce odpuštění. Pane, děkujeme ti z celého srdce, že svět plný nešlechtnosti nemá šanci na úspěch.

Amen.

Píseň: 687

Poslání:

Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec, první i poslední.
Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání jeho,
aby měli právo k dřevu života a aby branami vešli do města.

Požehnání:

Pokoj Boží, převyšující všechno naše pomyšlení,
hájití bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši.
Dokud náš Pán Ježíš Kristus nepřijde.

Píseň: 777